

רע"פ 6121/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6121/14

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים מתאריך 04.09.2014 (כב' השופטים: י' נועם; כ' מוסק; מ' בר-עם) ב-ע"פ 28290-11-13

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים (כב' השופטים: י' נועם, כ' מוסק, מ' בר-עם) ב-ע"פ 28290-11-13 מתאריך 04.09.2014, בגדרו התקבל באופן חלקי ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' סגנית הנשיאה ח' מאק-קלמנוביץ) ב-ת"פ 2984-09 מתאריך 1.10.2013.

הבקשה הוגשה מתחילה ללא נימוקים ולצידה הוגשה בקשה למינוי סניגור. לאחר מתן ארכה להשלמת טיעונים, הגיש המבקש, בתאריך 16.11.2014 את הנימוקים לבקשתו. עוד יצוין, כי בהחלטתי מתאריך 11.9.2014 נדחתה הבקשה למינוי סניגור.

להלן אביא הנתונים הנדרשים להכרעה בבקשת רשות הערעור.

תמצית הרקע העובדתי

2. לפי המתואר בכתב האישום המתוקן אשר הוגש כנגד המבקש, המבקש הטיל אווירת פחד ואימה בביתו כלפי גרושתו (אשר היתה באותה העת אשתו) (להלן: המתלוננת) וכלפי ילדיו, תוך שימוש באליומות ואיומים. בכתב האישום המתוקן אף מתוארים מקרי אלימות ספציפיים אותם ביצע המבקש. בגין האמור יוחסו למבקש עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי (מספר עבירות), תקיפה בנסיבות מחמירות (מספר עבירות), ואיומים.

3. הראיות בתיק התבססו בעיקרן על שלושה מקורות: (א) עדות המתלוננת; (ב) עדותם של שניים מילדי המבקש, אשר נגבו באמצעות חוקרת הילדים ועדותה של חוקרת הילדים בענין זה; (ג) גירסאות המבקש במשטרה ובבית המשפט.

4. בית המשפט התרשם ממהימנות עדות המתלוננת, על אף קשיים שהתעוררו בה. באשר לעדות חוקרת הילדים קבע בית המשפט כי על אף שהחוקרת לא קבעה באופן חד משמעי שעדויות הילדים מהימנות, עולה מדבריה כי היא שוכנעה מאמיתות גרסת הילדים. עוד קבע בית המשפט כי הוא לא מוצא את גירסת המבקש כמהימנה.

5. בהתאם לממצאים הנ"ל, ולאור המפורט בעדויות, בית משפט השלום הנכבד הרשיע את המבקש בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן. בתאריך 1.10.2013 השית בית משפט השלום הנכבד על המבקש עונש מאסר לתקופה של חמישה חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי.

6. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי הנכבד, הן כנגד הכרעת הדין והן כנגד גזר הדין.

בית המשפט המחוזי הנכבד, בפסק דין מנומק ומפורט קיבל את ערעורו של המבקש בחלקו.

לגבי הערעור על הכרעת הדין, בית המשפט המחוזי הנכבד קיבל את הערעור באופן שבו הותר על כנה את הרשעתו של המבקש בעבירות של תקיפת קטין בידי אחראי ביחס לשתי עבירות, תקיפת בת זוג ביחס לעבירה אחת ואיומים. את הכרעתו זו, ביסס בית המשפט, בין היתר, על כך שלא ניתן היה לקבוע ממצאים מפלילים על בסיס עדותו של אחד הילדים.

לגבי הערעור על גזר הדין, נקבע כי נוכח העובדה שההרשעה לא חלה על כלל העבירות, אשר יוחסו למבקש בכתב האישום תופחת תקופת מאסרו של המבקש ותועמד על ארבעה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

מכאן הבקשה שלפני.

טענות המבקש

7. המבקש חוזר וטוען בבקשתו טענות, אשר הועלו בעיקרן בפני בית המשפט המחוזי הנכבד כנגד קביעותיו העובדתיות של בית המשפט השלום הנכבד. בין היתר, מתייחס המבקש לסתירות ולקשיים שהתגלו, לטענתו, בעדותה של המתלוננת, מלין על "זיהום חקירה", שנגרם, לשיטתו, בעדויות הילדים, בעקבות שיחות שניהלו עם המתלוננת, וטוען כי פסילת העדות של אחד הילדים על ידי בית המשפט קמא, אמורה היתה להשליך על מהימנות גרסתה של המתלוננת בכללותה.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובחומר שצורף לה הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות, כפי שאנמק מיד.

9. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תנתן רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) (להלן: הלכת חנין חיפה); רע"פ 4515/07 אבו שנב נ' מדינת ישראל (17.10.2007) (להלן: עניין אבו שנב)), או במקרים שמתגלה בהם אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)).

10. בענייננו, המבקש לא טען כלל כי הסוגיה שבמוקד בקשתו חורגת מעניינו הפרטני. כל טענותיו של המבקש נוגעות לקביעות עובדתיות וממצאי מהימנות, אשר ככלל אינן מצדיקות מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". בית המשפט המחוזי הנכבד התייחס לטענותיו של המבקש באופן מפורט בפסק הדין, ולא ראיתי מקום להתערב בהכרעתו מטעמים של עיוות דין. בנסיבות אלו, לא מצאתי לנכון להעניק רשות ערעור.

11. נוכח כל האמור לעיל – בקשת רשות הערעור נדחית.

ניתנה היום, ו' באדר התשע"ה (25.2.2015).

ש ו פ ט

